

DAWNIUCHNY (1) ai

N sg m dawniuchny.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Dem. i intens. od „dawny” ‘odległy w czasie, starożytny’: Author veterrimus, Dąwniuchny skłádacz.

Mqcz 491b.

Cf **NIEDAWNIUCHNY**

SB